

135

Прокуратура України
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

вул. Університетська, 6, м. Маріуполь, 87500 факс: (0629)52-
97-32 e-mail: obl@don.gp.gov.ua, web: www.don.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 2570700

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«10» червня 2022 року

Керівник Донецької обласної прокуратури Угровецький Павло Олегович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022050000000612 від 11.05.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особу про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278, 480, 481 КПК України та ст. 31 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад», –

ПОВІДОМИВ:

Карпенко Олені Василівні, 02.06.1985 року народження, уродженці м. Маріуполь Донецької області, громадянці України, раніше не судимій, зареєстрованій за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, бульвар Шевченко, буд. 93, кв. 13, обраній 25.10.2020 депутатом Маріупольської міської ради VIII скликання, документованій паспортом громадянина України серії СВ 702810 виданий Жовтневим РВ Маріупольського МУ УМВС України в Донецькій області 26.06.2002,

про те, що вона обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України - державна зрада у формі надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

Зміст підозри:

Громадянка України **Карпенко Олена Василівна** підозрюється у тому, що вона, будучи депутатом Маріупольської міської ради Донецької області 8 скликання від політичної партії «Опозиційна платформа – За життя», діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, у період часу з 24.02.2022 по теперішній час, перебуваючи в м. Маріуполі Донецької області, який на теперішній час знаходиться під контролем представників збройних сил російської федерації (далі – ЗС РФ) та інших воєнізованих формувань РФ, добровільно надала згоду на допомогу представникам іноземної організації іноземної держави – ЗС РФ та іншим воєнізованим формуванням РФ в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, а саме вчинення дій, спрямованих на забезпечення діяльності окупаційної адміністрації держави-агресора на території м. Маріуполя Донецької області.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, у вчиненні якого підозрюється Карпенко О.В.

В ході досудового розслідування встановлено, що згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

15.03.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 №133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 19.04.2022 №259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 19.04.2022 №259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб.

Так, 24.02.2022 на виконання наказу керівництва РФ військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, у тому числі здійснюють частковий контроль за територією м. Маріуполя Донецької області, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії Російської Федерації проти України керівництвом окупаційної адміністрації РФ задіяно створені на тимчасово окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

З метою створення окупаційної адміністрації в м. Маріуполі Донецької області, за вказівки невстановлених представників РФ, у районних центрах та містах на території Донецької області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, створюються не передбачені законодавством України так звані «Державні адміністрації». З метою надання вигляду законності діяльності вказаним структурним підрозділам, керівниками «ДНР»

прийнято ряд документів із ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- так званою Конституцією «ДНР» від 14.05.2014, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- так званою Постановою «Ради міністрів ДНР» «Про введення державних адміністрацій на звільнених територіях Донецької народної республіки» № 32-6 від 08.09.2014, у якій зазначається, що Голови «державних адміністрацій» в адміністративно-територіальних одиницях призначаються розпорядженням Голови ради міністрів «ДНР»;

- так званим Указом «Голови ДНР «Про прийняття тимчасового (типового) положення про місцеві адміністрації Донецької народної республіки» № 13 від 19.01.2015, відповідно до якого, з метою «нормального функціонування та життєдіяльності підприємств та організацій, розташованих на звільненій території», тобто території, яка перебуває під контролем учасників терористичної організації «ДНР»;

На підставі вказаних документів, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на території м. Маріуполь Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званим Указом голови «ДНР» «Про адміністрацію міста Маріуполь» № 108 від 31.03.2022 незаконно створено місцеву адміністрацію міста Маріуполь».

Досудовим розслідуванням встановлено, що 12.11.2020 відповідно до ст. 49 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Карпенко О.В. набула статусу депутата Маріупольської міської ради Донецької області 8 скликання від політичної партії «Опозиційна платформа – За життя».

Починаючи з 24.02.2022 (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена), Карпенко О.В., будучи депутатом Маріупольської міської ради Донецької області 8 скликання, діючи умисно та за власною ініціативою, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, встановила контакти з невстановленими на даний час особами – представниками іноземної організації іноземної держави, а саме ЗС РФ та іншим воєнізованими формуваннями РФ, для надання останнім допомоги у проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, а саме вчинення активних дій спрямованих на забезпечення діяльності окупаційної адміністрації держави-агресора на території м. Маріуполя Донецької області.

Далі, після встановлення контактів з невстановленими військовослужбовцями та іншим воєнізованими формуваннями РФ, 04.04.2022, Карпенко О.В., діючи умисно, на виконання злочинних завдань від представників ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, та надання представникам ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ допомоги в проведенні підривної

діяльності проти України, приймала участь в проведенні зібрання так званих «представників громади» м. Маріуполя у будівлі комунального закладу «Маріупольська загальноосвітня школа I-III ступенів №53 Маріупольської міської ради Донецької області» за адресою: м. Маріуполь, вул. Пилипа Орлика, б. 79, під час проведення голосування підтримала висування Іващенко К.В. кандидатом на посаду так званого «Голови адміністрації міста Маріуполь» та подальше звернення до керівництва «ДНР» про призначення Іващенко К.В. так званим «головою адміністрації міста Маріуполь».

На підтримку вказаного заходу, так званим головою «ДНР» Пушилїним Д.В. виданий указ № 123 від 06.04.2022 «Про главу адміністрації міста Маріуполь», яким Іващенко К.В. призначений на посаду так званого «голови адміністрації міста Маріуполь».

Крім того, з квітня 2022 року по теперішній час (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена), діючи умисно, знаходячись у м. Маріуполь Донецької області, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, добровільно обіймає посаду так званого «начальника відділу культури адміністрації міста Маріуполь».

Згідно посадових обов'язків, Карпенко О.В. організовує проведення культурно-масових заходів на території м. Маріуполя Донецької області на підтримку діяльності так званих державних органів «ДНР», підконтрольних РФ, з метою формування думки серед населення і світової спільноти про законність їх діяльності, співпрацює з представниками ЗС РФ та інших воєнізованих формувань, а також залучає до співпраці з окупаційною владою мешканців м. Маріуполя Донецької області.

У денний час, 04.05.2022, Карпенко О.В., діючи умисно та за власною ініціативою, знаходячись у Приморському районі міста Маріуполя, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, та надання представникам ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, разом із іншими представниками окупаційної влади РФ в м. Маріуполь, приймала участь у заході з назвою «Открытие памятника бабушке со Знаменем Победы в Мариуполе», який проводився з метою формування думки серед населення і світової спільноти про законність діяльності «ДНР», підконтрольній РФ.

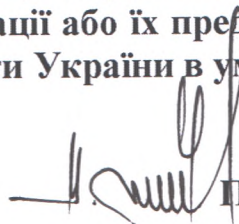
У денний час, 03.06.2022, Карпенко О.В., діючи умисно, знаходячись за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сеченова, б. 51, за власною ініціативою, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, та надання представникам ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, разом з першим заступником голови загальноросійської некомерційної організації ветеранів локальних війн і воєнних конфліктів «Бойове братство» Сабліним Д.В., який є громадянином РФ та депутатом Державної думи РФ, добровільно прийняла участь у заході з передачі учням спеціалізованої школи № 4 Маріупольської

міської ради навчальної літератури Міністерства освіти РФ, яка призначена для розповсюдження російської ідеології і розв'язування міжнаціональної ворожнечі.

Таким чином, громадянка України Карпенко О.В., будучи депутатом Маріупольської міської ради 8 скликання від партії «Опозиційна платформа — За життя», в умовах воєнного стану сприяла представникам РФ у формуванні окупаційної влади в м. Маріуполі Донецької області, після чого призначена на посаду так званого начальника відділу культури «адміністрації міста Маріуполя» так званим «головою адміністрації міста Маріуполя» Іващенко К.В. Займаючи вказану посаду, здійснювала дії у поширенні інформації щодо законності діяльності у місті Маріуполі Донецької області окупаційної влади «ДНР», підконтрольній Російській Федерації, що в свою чергу створює можливість висвітлення таких дій у засобах масової інформації РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Враховуючи викладене, Карпенко О.В., підозрюється у вчиненні дій, передбачених ч. 2 ст. 111 КК України, - державна зрада у формі надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

Керівник обласної прокуратури

Павло УГРОВЕЦЬКИЙ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО **Конституція України**

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано

можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ О.В. Карпенко

Захисник _____

 (А.В. Безруць)

«13» год. «10» хв. «10» 06 2022 року

Повідомлення про підозру вручив:

«10 06» _____ 2022 року

 А.В. Безруць